

Sindrom Pike Nogavičke

VELIKO PREBIVALCEV SLOVENIJE SE JE NAVZELO SINDROMA PIKE NOGAVIČKE. GRE ZA POJAV, DA VIDIMO SVET TAK, KOT SI GA NASLIKAMO V SVOJI GLAVI, NE PA TAK, KOT NAM GA USTVARJAJO DEJSTVA IN NAM S TEM KAZIJO NAŠO PRAVLJIČNO PODOBO

Slovenija je nedvomno pravljična dežela. Veliko njenih prebivalcev se je navzelo sindroma Pike Nogavičke, večina politične elite je z njim še okužena. Sindrom Pike Nogavičke je namreč pojav, da vidimo svet tak, kot si ga naslikamo v svoji glavi, ne pa tak, kot nam ga ustvarjajo dejstva in nam s tem kazijo našo pravljično podobo. Pike Nogavička je, denimo, avgusta praznovala božič, ker je pač hotela čim prej imeti božične počitnice. In tudi Slovenci smo uživali v prepričanju, da smo delaven, pameten in razumen narod, pametnejši in boljši od vseh drugih, ki živijo južno in vzhodno od nas.

Za tako miselnost je samoumevno in tudi nujno, da imamo vsaj tri državne banke, ki imajo posluš za nacionalne interesne potrebe izbranih menedžerjev; pričakovano je, da je država večinski lastnik v vseh velikih in pomembnih podjetjih, kjer je uspešnost poslovanja drugotnega pomena; samo po sebi je razumljivo, da preverjenim kadrom, kot je bil **Zdenko Pavček**, v njihovo trajno last omogočimo prenos podjetij, kot jih, denimo, v Nemčiji ustvarijo zelo uspešne družine šele v nekaj generacijah; neizogibno je, da imamo velik državni aparat, kjer lahko dobijo službo naši, zato jim ustvarimo na primer urad za enake možnosti, za podnebne spremembe, center za sodobne plesne umetnosti; heretično je že samo razmišljanje, da kdo, ki ni vplačeval v pokojninsko blagajno, ne bi bil upravičen do pokojnine, ali da zaslužnim stanovom, kot so sodniki, zdravniki, notarji, ne bi omogočili bogatenja. Bolje, da ne naštevamo samoumevne upravičenosti do brezplačnega vrtca, otroških dodatkov in drugih socialnih pomoči Slovenija je vendar socialna država pametnih in bogatih ljudi.

Če smo iskreni: Od kod sploh Slovencem takšen občutek samovšečnosti, zaverovanosti vase in samoumevnega prezira do vseh južnjakov in vzhodnjakov? Če pomislimo, da je bila Kranjska poleg Galicije in Bukovine (deli današnje Poljske, Romunije in Ukrajine) najbolj nerazvit del avstrijskega dela habsburške monarhije, da je bila stopnja nepismenosti na Kranjskem med najvišjimi, je to precej nerazumen prehod. Težko ga upraviči dejstvo, da smo leta 1918 ob sicer nespremenjenem gmotnem položaju statistično postali najrazvitejši del nove formalne države. Enako je bilo v SFRJ, kjer smo se poleg našega boljšega ekonomskega položaja v primerjavi z Bosno ali Kosovom (imeli smo pač pralne stroje, po prašek pa smo hodili v Gorico, Trst in "Klagenfurt") pred drugimi lahko "duvali" tudi zato, ker smo v nasprotju z večino bratskih republik in drugih vzhodnih socialističnih držav imeli na oblasti pristno domačo partijsko elito (v nasprotju z madžarsko, poljsko, vzhodnonemško, ki so sicer imele domače korenine, a so jih nastavili iz Sovjetske zveze).

Danes je položaj obrnjen na glavo: Slovenija nima večjega podjetja, ki bi bilo sposobno pri banki

dobiti kreditno linijo za prevzem kakega tujega podjetja. Srbski **Nektar** je to lahko storil, enako lahko storijo Hrvati pri prevzemu **Mercatorja** [**MELR 153,25 -3,77%**]. Pri nas pa podjetja propadajo kot še nikoli doslej. Poletne agonije se dogajajo v podjetjih **Karoserije** , **Konstruktor** , **Orka** , **Beti** ...

Ko se večina zahodnega sveta boji vnovične recesije že jeseni, je upravičeno vprašanje, kako je Slovenija pripravljena nanjo. Odgovor je na dlani: ne pretirano velik upad gospodarske dejavnosti v EU bo Slovenijo spravil na kolena, kajti podjetja bodo prisiljena množično odpuščati zaposlene, državi pa bo zmanjkalo za plače svojega aparata. Menite, da se nam to ne more zgoditi, saj smo vendar tako zelo pametni, delavni in v vseh pogledih boljši od drugih? Želim si, da bi tako kot Pika Nogavička mi vsi lahko z vami živeli to pravljico.

